UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani, Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis, Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non Problematicae Disquisitiones ... Volumen ...

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lugduni, 1663

Caput 2. De Abbate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-80707

Visual Library

eſt, quod ipſius limites excedi, v.g. ad infideles progredi, vbi adeſt magnum mortis, vel ſeruitutis periculum, & alia ſimilia. D. Thom. *Quodlib.* 10. *a.* 10. Caiet. 2. 2. *q.* 88. *a.* 8. Manu. *p.* 2. *ſum. c.* 9. *n.* 1. Nau. *comment.* 4. *de Regul. n.* 23. In triplici tamen caſu aliquid præcipere poterit, quod ſupra Regulam ſit. Primus eſt, in alicuius criminis admiſſi pœnam. Secundus, ſi ad votorum obſeruationem neceſſarium videatur. Tertius ob aliquam publicam neceſſitatem. Regin. *l.* 18. *n.* 395. Ang. *v. Religioſus, n.* 30.

7 *Non debet eſſe facilis ad ferenda præcepta, quæ ſub lethali obligēt.*

Non debet eſſe facilis ad ferenda præcepta obligatoria ſub mortali. Quia experientia edocet, eorum frequentiam magis contemni, quam formidari. Trid. *ſeſſ.* 23. *c.* 3.

8 *Non poteſt ſuos ſubditos obligare, vt ad Indos pergant, vbi vitæ periculum immineat.*

Nequit Religionis Generalis ſuis Religioſis præcipere, vt ad Indos infideles, vbi Martyrij periculum imminet, vel ad hæreticos, & Schiſmaticos cauſa eorum conuerſionis procurandæ, proficiſcantur. Quia res eſt difficillima, multiſque animi, ac corporis periculis obnoxia. Excipe noſtræ Societatis IESV profeſſos, qui quarto ad id ſe obligant voto. Verùm cum ſummo Præſuli cura boni communis totius orbis incumbat, is ſolus poteſt, & Regularibus, & ſæcularibus Clericis præcipere, vt ad quamlibet orbis plagam tendant ad infidelium conuerſionem. Manu. *tom.* 3. *qq. Regul. q.* 19. *a.* 7 *&* 8. *& tom.* 2. *ſum. c.* 9. *nu.* 5. Lopez *p.* 1. *inſtr. c.* 56. Leſ. *l.* 2. *c.* 41. *dub.* 9. *numero* 75.

9 *Virtutes in Prælato Religioſo requiſitæ.*

Virtutes in prælato Religioſo requiſitas annumero. Primo tenetur bonum commune Religionis ſemper affectare, proprio commodo poſtpoſito, pro Regulari obſeruantia, ſi opus fuerit, vitam in diſcrimine conſtituendo. Secundo, Maximè neceſſaria in eo eſt fortitudinis virtus, iuſtitia enim ſine fortitudine, terga nonnunquam vertit. Tertiò ineſſe debet in eo pietas, non tamen nimia, ſicut nec nimia iuſtitia, ac ſeueritas, ſed lenitas cum ſeueritate eſt admiſcenda. Porro Prælati munus, eſt, cōmunitatem à vitiis expurgare, ad virtutem ac perfectionem promouere. Quare prælaturę onus eſt vel Angelicis humeris formidandum, vti ait Trid. *ſeſſ.* 6. *c.* 1.

10 *Quæ obſeruare debeat ad prudentem ſubditorum gubernationē.*

Pro prudenti autem ſubditorum regimine nonnulla à Prælato obſeruanda recenſeo. Nullum negotium aggrediatur, niſi omnibus, quæ illud circunſtant, conſideratis. Conſilium aliquando mutet, ſi negotium exigere videat. Non facile credat delatori. Nihil ſine conſilio gerat. Linguam cohibeat; Prælati namque verba, & notantur attente, & velociter circumferuntur, & magnam faciunt in ſubditorum animis impreſſionem, ſubditorum nimiam familiaritatem fugiat, quæ aſſolet contemptum parere, alioſque excitat ad inuidiam, liberalitatem in ſubditos prudenter exerceat.

Pacem inter ſubditos tueri, præcipua
eius ſit procuratio. Cuncta
Patribus Greg. Bernar. D.
Tho. Nazian. &
aliis.

CAPVT II.

De Abbate.

In Abbate Regulari requiritur, vt ſit expreſſe profeſſus, Sacerdos, ætatis 25. annorum, à Monaſterio, cui pręeſſe debet, electus, & ex eodem Monaſterio, ad cuius pręfecturam aſſumitur, creandus, niſi quando Monaſterium perſonam idoneam non haberet. *Cap. Nullus, de elect. in* 6 *c.* 1. *de ætate, & qualit. ordinand. Cap. Abbas, Cap. Abbatem* 18. *q.* 2. & alibi. 11

Quæ requirantur ad Abbatis Religioſi electionem.

Poteſt populum ſolemniter benedicere in Eccleſiis ſibi pleno iure ſubiectis, (aliis vero in locis non niſi ex priuilegio ſpeciali) poſt Miſſæ ſacrificium perfectum, poſt veſpertinas, aut matutinas preces decantatas. Poteſt tonſuram, ac minores ordines conferre, non obſtante longi temporis deſuetudine, decreto tamen Tridentini *ſeſ.* 23. *c.* 10. aſſeruato, *Abbatibus* (ait) *aut aliis quibuſcumque quantumuis exemptis non liceat in poſterum intra fines alicuius Diœceſis conſiſtentibus, etiamſi nullius Diœceſis, vel exempti eſſe dicantur, cuiquam, qui Regularis ſubditus ſibi non ſit, tonſuram, vel minores ordines conferre.* Facultas autem hæc reſtringenda ad eos prælatos Regulares, qui ius mitræ, ac baculi deferendi habent. Zerol. *in praxi, v. Abbatiſ.* Barb. *p.* 2. *alleg.* 3. *n.* 13. 12

Populum in Eccleſia ſibi ſubiecta benedicere, ſuis ſubditis Religioſis poteſt ordines minores conferre, ſi mitra ac baculo vtatur.

Abbas, qui inſignibus Pontificalibus vtitur, immemorabili conſuetudine calices, altaria, campanas, lapides, & pyxides conſecrandi facultatem præſcripſit. Quæ conſuetudo etſi contra ius commune ſit (vt patet ex *Cap. Abbates, iuncta Gloſſa, v. Tonſuram, de priuileg. in* 6.) fundata eſt in priuilegio Innocentis VIII. apud Tamb. Barb. *de poteſt. Epiſc. p.* 2. *alleg.* 27. *n.* 36. Miranda *to.* 2. *q.* 40. *a.* 4. Suar. *de Relig. to.* 4. *l.* 2. *c.* 30. *n.* 8. 13

Et conſecrare altaria, Calices, &c.

Quid poſſint Abbates, & alij Prælati Regulares circa ſubditos ſummariè recenſeo. Habentes iuridictionem Epiſcopalem poſſunt in ſuos ſubditos circa abſolutiones, & diſpenſationes quod Epiſcopi in Diœceſanos virtute Tridentini. Dixi poſſe ſubditis ordines minores ab Abbate mitrato conferri, at nouitiis ante profeſſionem minimè poteſt. Abbas Ciſtercienſis ex priuilegio confert ſuis Monachis Diaconatum, & Subdiaconatum. Poteſt Abbas, & alij Prælati Regulares dare ſubditis Regularibus dimiſſorias, eoſque ad quemlibet Epiſcopum ordinandos immittere. Abbas Regularis diſpenſat ſuper interſtitiis ordinum minorum, quando ille ſubditos ſuos ordinare poteſt, in interſtitiis vero aliorum ordinum Epiſcopus diſpēſat. Ex variis priuilegiis poteſt abſoluere ſuos ſubditos à caſibus Papalibus, ac cenſuris, imo & Moniales ſibi ſubditas. Poteſt irritare, commutare, vel diſpenſare ſubditorum vota, & iuramenta. Plura alibi. 14

Quid poſſint circa ſubditos præterea ſummatim indico.

ESCOBAR Theol: Mor: Tom: V.VI.VII. E.IV 6

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN